

Nasza Matka

Nr 11 (109) listopad 2015 (rok 10)

miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmiłowicach

Uroczystość Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny

1 listopada 2002 r. Wielki Papież – św. Jan Paweł II powiedział do wiernych zgromadzonych na Placu św. Piotra:

„Dzisiejsze święto zachęca nas, byśmy skierowali wzrok ku niebu, które jest celem naszej ziemskiej pielgrzymki. Tam oczekuje nas radosna wspólnota świętych. Tam spotkamy się z naszymi drogimi zmarłymi, za których zanosić będziemy do nieba modlitwę w jutrzejsze uroczyste wspomnienie liturgiczne.

Wierni chrześcijanie i ich rodziny udają się w tych dniach na cmentarze, gdzie

spoczywają doczesne szczątki ich krewnych w oczekiwaniu na ostateczne zmartwychwstanie. Ja również powracam duchowo do grobów moich bliskich, przy których miałem okazję zatrzymać się ostatnio podczas podróży apostołskiej do Krakowa.

2 listopada natomiast nie możemy zapomnieć o modlitwie za dusze licznej rzeszy zmarłych, o których nikt nie pamięta, a nawet powinniśmy poświęcić im więcej miejsca w naszej modlitwie i powierzyć ich miłosierdziu Bożemu”

SŁOWO BOŻE

(Ap 7, 9-12)

Potem ujrzałem: a oto wielki tłum, którego nie mógł nikt policzyć, z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków, stojący przed tronem i przed Barankiem. Odziani są w białe szaty, a w rękę ich palmy. I głosem donośnym tak wołają: «Zbawienie u Boga naszego, Zasiadającego na tronie i u Baranka». A wszyscy aniołowie stanęli wokół tronu i Starców, i czworga Zwierząt, i na oblicza swe padli przed tronem, i pokłon oddali Bogu, mówiąc: «Amen. Błogosławieństwo i chwała, i mądrość, i dziękczynienie, i cześć, i moc, i potęga Bogu naszemu na wieki wieków! Amen».

Święci znani i nieznanii

Święty Marcin z Tours, biskup

(11 listopada)

Marcin urodził się ok. 316 r. w Panonii, na terenie dzisiejszych Węgier, w rodzinie pogańskiej. Jego ojciec był rzymskim trybunem wojskowym. Prawdopodobnie imię Martinus pochodzi od Marsa, boga wojny. Przez wieki powstało tak wiele zyciorysów Marcina i legend, że dziś trudno ustalić fakty.

Prawdopodobnie uczył się w Ticinium (Pawia). Mając 15 lat wstąpił do armii Konstancjusza II. Co do tego, ile lat służył w wojsku, hagiografowie toczą spory. Według jednych 25, inni podają, że tylko 5. Ale wydarzenie, które wszyscy czciciele wspominają, miało miejsce w okresie tej służby. Żebrakowi proszącemu o jałmużnę u bram miasta Amiens Marcin oddał połowę swej oponiżki. Następnej nocy ukazał mu się Chrystus odziany w ten płaszcz i mówiący do aniołów: "To Marcin okrył mnie swoim płaszczem".

Pod wpływem tego wydarzenia Marcin przyjął chrzest i opuścił wojsko, uważając, że wojowanie klóci się z zasadami wiary. W innych zyciorysach znajdujemy informację, że spotkanie z żebrakiem nastąpiło już po chrzcie; Marcin jako chrześcijanin nie mógł służyć w wojsku, dlatego musiał z niego wystąpić. Wielką troską Marcina było nawrócenie swoich rodziców, do którego doprowadził wkrótce po opuszczeniu armii. Następnie udał się do św. Hilarego, biskupa Poitiers (we Francji), stając się jego uczniem. Został akolitą, a następnie diakonem. Po pewnym czasie osiadł jako pustelnik na wysepce Gallinaria w pobliżu Genui, gromadząc wokół siebie wielu uczniów.

Święty Marcin z Tours W 361 r. założył pierwszy klasztor w Galii - w Liguge.

Dziesięć lat później, mimo jego sprzeciwu, lud wybrał go biskupem Tours. Ta data jest potwierdzona w dokumentach - sakrę biskupią otrzymał w roku 371. Jako pasterz diecezji prowadził nadal surowe życie mnisze, budząc sprzeciw okolicznych biskupów. Klasztory, które zakładał, łączyły koncepcję życia mniszego z pracą misyjną. Sam odbył wiele wypraw misyjnych. Rozpoczął chrystianizację prowincji galijskiej i prowadził ją w sposób bardzo systematyczny. Był znanym apostołem wsi. Jako były wojskowy nie zrażał się niepowodzeniami, ale konsekwentnie realizował wytyczone sobie zadania.

Jeszcze za życia nazywany był mężem Bożym. Współczesny mu hagiograf Sulpicjusz Sewer zanotował wiele cudów wymodlonych przez biskupa Marcina, a także wielką liczbę nawróconych przez niego pogan. Sulpicjusz opisuje także zmagania tego misjonarza z duchami nieczystymi, które atakowały go tym częściej, im więcej dusz nawracał na wiarę chrześcijańską.

Marcin zmarł 8 listopada 397 r. w Candes podczas podróży duszpasterskiej. Jego ciało sprowadzono Loarą do Tours i pochowano 11 listopada. Jako pierwszy wyznawca - nie-męczennik - zaczął odbierać cześć świętego w Kościele Zachodnim. Relikwie spoczywają w bazylice wzniesionej ku czci Świętego. Jest patronem Francji, królewskiego rodu Merowingów, diecezji w Eisenstadt, Mainz, Rotterburga i Amiens; dzieci, hotelarzy, jeźdźców, kawalerii, kapeluszników, kowali, krawców, młynarzy, tkaczy, podróżników, więźniów, właścicieli winnic, żebraków i żołnierzy.

Matka Boska Piekarska (Cz. 3)

Znikła natomiast bizantyjska surowość formy, dłonie i palce skrócono, fałdy szat nabrały cech płynności, przekształcono rysy twarzy, stonowano także - a wręcz zmieniono - kolorystykę. Analizując przytoczone argumenty historyków sztuki, trzeba przyznać, że w rzeczywistości powstało dzieło nowe, inspirowane wprawdzie poprzednim ujęciem, ale zdecydowanie inne od niego. Można w związku z tym powiedzieć, iż kopia pierwowzoru Obrazu Piekarskiego powstała w drugiej połowie XVII wieku, tj. w latach 1683-1703.

Ważnym etapem w rozwoju kultu maryjnego w Piekarach był czas proboszczowania ks. Jana Alojzego Fietzka (1826-1862). Ożywienie ruchu pątniczego spowodowało, iż dotychczasowa drewniana świątynia nie zaspokajała dostatecznie potrzeb pielgrzymów. Dzięki ogromnemu zaangażowaniu księdza Fietzka w miejsce drewnianego kościółka wybudowano murowaną świątynię, konsekrowaną 22 sierpnia 1849 r. przez biskupa wrocławskiego, kard. Melchiora von Diepenbrocka. Faktem godnym uwagi jest to, że budowę w całości sfinansowali pobożni czciciele Maryi - prosty lud, a nie jeden konkretny mecenas, czy też grupa możnych panów. Głębokie oddanie Matce Bożej, żywa i nieustanna modlitwa przyczyniły się jednocześnie do przezwyciężenia trudności w uzyskaniu aprobaty władz pruskich dla przeprowadzonej w krótkim czasie budowy. Kościół w latach późniejszych był dwukrotnie powiększany. Dobudowano dwie kaplice (obecnie nawy boczne) najpierw od strony północnej, później od południowej.

W okresie międzywojennym sanktuarium uzyskało rangę głównego ośrodka religijnego na Górnym Śląsku. Wraz z powstaniem diecezji katowickiej podjęto starania o ukoronowanie wizerunku Piekarskiej Madonny. Szczególne zasługi dla tego dzieła miał ówczesny administrator apostolski, późniejszy prymas Polski, a obecnie sługa

Boży - kard. August Hlond. W święto wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny 15 sierpnia 1925 r. obraz Piekarskiej Paniienki ukoronowano uroczystie koronami, które подарował i poświęcił osobiście papież Pius XI. Korony na skronie Dzieciątka Jezus i Jego Matki nałożył nuncjusz papieski w Warszawie - Lorenzo Lauri. Podczas prac przygotowawczych do koronacji obrazu w latach 1924 - 1925, artysta Otto Kawalewski ozdobił strop i ściany Piekarskiej Świątyni nową polichromią. Główną treścią malowideł jest uwielbienie Matki Bożej.

Wizerunek Piekarskiej Madonny dwukrotnie sprofanowano poprzez kradzież koron. Podczas II wojny światowej, w nocy z 7/8 grudnia 1940 roku nieznani sprawcy ukradli z obrazu papieskie korony. Do dziś nie wiadomo czy była to prowokacja ze strony władz niemieckich, czy po prostu zwykły rabunek. Pierwszej rekonstrukcji dokonano 13 czerwca 1965 roku.

>>>

Strona Żywego Różańca

Intencje różańcowe na listopad 2015 r.

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

Intencja ogólna:

Abyśmy potrafili otworzyć się na osobiste spotkanie i dialog ze wszystkimi, również z tymi, którzy mają inne niż my przekonania.

Intencja misyjna:

Aby Pasterze Kościoła, głęboko miłując swoje owce, mogli towarzyszyć im w drodze i podtrzymywać ich nadzieję.

Uczestniczył w niej prymas Polski kard. Stefan Wyszyński oraz abp Karol Wojtyła. Ważnym wydarzeniem w najnowszych dziejach Piekarskiej Ikony była peregrynacja, w którą udała się ona w roku 1983. Wówczas na katowickim lotnisku Muchowiec miało miejsce spotkanie papieża Jana Pawła II z ludem wiernym Górnego Śląska. Podczas nabożeństwa odprawionego 20 czerwca najznakomitszy Piekarski Pielgrzym nazwał Matkę Bożą "Matką Sprawiedliwości i Miłości Społecznej". Niespełna rok po tym pamiętnym wydarzeniu miała miejsce kolejna profanacja. W nocy z dnia 29 lutego/1 marca 1984 roku skradziono korony i przez wiele lat o ich losie nic nie było wiadomo. Zrządzeniem Opatrzności zostały one jednak odnalezione i w roku 2014 przekazane do Sanktuarium Piekarskiego. Obecnie znajdują się obok obrazu Matki Bożej (po lewej stronie). Zostały tam zawieszono dnia 15 sierpnia 2015r. - dokładnie w 90. rocznicę pierwszej koronacji jako wotum wynagradzające za wszystkie znieważenia dokonane wobec Piekarskiej Madonny. Korony te w kwietniu 2015 r. podczas audiencji generalnej na Placu św. Piotra w Rzymie pobłogosławił papież Franciszek.

Dnia 15 września 1985 roku biskup Herbert Bednorz dokonał drugiej rekonstrukcji cudownego obrazu, zaś biskup Damian Zimoń odmówił akt zawierzenia diecezji katowickiej Pani Piekarskiej. Od tej pory Matka Boża Piekarska jest główną patronką archidiecezji katowickiej. W roku Wielkiego Jubileuszu Roku 2000, Obraz Piekarski został upiękuszony srebrną zasłoną. Od tego czasu codziennie przed pierwszą Mszą świętą przy dźwięku specjalnie skomponowanych fanfar jest on uroczysto odsłaniany, natomiast na zakończenie Mszy wieczornej zasłaniany. W Śląskiej Kanie Maryja działa cuda o różnym charakterze, zarówno duchowym jak i fizycznym już od ponad 350 lat. W dowód wdzięczności za Jej opiekę i wstawiennictwo została obdarzona mianem PATRONKI MIASTA PIEKARY ŚLĄSKIE. Aktu tego dokonano 12 września 2014 r. Uroczystość poprzedziła 9-dniowa peregrynacja obrazu przez wszystkie parafie miasta. Liczny udział mieszkańców w tej inicjatywie raz jeszcze zaświadczył, iż kult Piekarskiej Pani, Matki Przedziwnej i Opiekunki Sławnej trwa, rozwija się i jest żywo obecny w sercach Jej dzieci.

INTERCJE MSZALNE

listopad 2015

Niedziela	1 listopada	Poniedziałek	16 listopada
Wszystkich Świętych		8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰	Za ++ polecanych w wypominkach	Wtorek	17 listopada
10 ⁰⁰	Za + Annę i Jana Skrzypczyk i rodziców z obu stron	8 ⁰⁰	
14 ³⁰		Sroda	18 listopada
Poniedziałek	2 listopada	8 ⁰⁰	
Dzień Zaduszny		Czwartek	19 listopada
8 ⁰⁰	Za + Tadeusza Szczepanek	18 ⁰⁰	R. Bubała
18 ⁰⁰		Piątek	20 listopada
Wtorek	3 listopada	18 ⁰⁰	Za + Paulinę Michna i rodziców z obu stron
8 ⁰⁰	W int emerytów i osób starszych	Sobota	21 listopada
Sroda	4 listopada	18 ⁰⁰	R. Pisarska
8 ⁰⁰	R. Wieczorek	Niedziela	22 listopada
Czwartek	5 listopada	Chrystusa Króla	
18 ⁰⁰	O powołania	8 ⁰⁰	R. Ciszewska
Piątek	6 listopada	10 ⁰⁰	R. Hanus
18 ⁰⁰		14 ³⁰	
Sobota	7 listopada	Poniedziałek	23 listopada
18 ⁰⁰	R. Jarczyk	8 ⁰⁰	
Niedziela	8 listopada	Wtorek	24 listopada
8 ⁰⁰	R. Kędzia	8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰		Sroda	25 listopada
14 ³⁰		8 ⁰⁰	
Poniedziałek	9 listopada	Czwartek	26 listopada
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	R. Kalisz
Wtorek	10 listopada	Piątek	27 listopada
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
Sroda	11 listopada	Sobota	28 listopada
8 ⁰⁰	R. Hanusik	18 ⁰⁰	
Czwartek	12 listopada	Niedziela I Adwentu	29 listopada
18 ⁰⁰	Za + Krystiana Nocoń w 30 dn. po śm.	8 ⁰⁰	R. Kędzia
Piątek	13 listopada	10 ⁰⁰	Za + ks. Prob. Alojzego Gorola
18 ⁰⁰	Fatimska	14 ³⁰	Za + Jadwigę Dudek w 1 rocz. śm.
Sobota	14 listopada	Poniedziałek	30 listopada
18 ⁰⁰	R. Winkler	8 ⁰⁰	
Niedziela	15 listopada		
8 ⁰⁰	Za ++ Annę i Jana Jeleń		
10 ⁰⁰			
14 ³⁰	R. Babiec		

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Listopad 2015 - Luty 2016

7 listopad 2015	Gorol Barbara
	Pajonk Mirosława
	Michalczyk Wiesława
21 listopad 2015	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
5 grudzień 2015	Słowicka Iwona
	Lipińska Beata
	Krajewska Wioleta
19 grudzień 2015	Rzepiak Danuta
	Rozmus Sabina
	Golec Aleksandra
2 styczeń 2016	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
16 styczeń 2016	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
30 styczeń 2016	Rożek Aniela
	Bubała Anna
	Mazur Barbara
13 luty 2016	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
27 luty 2016	Wróblewska Zofia
	Kawka Zofia
	Tyrała Janina

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Bratheringi

Składniki:

- 50 dag zielonych śledzi
- 2 średnie cebule
- 100 ml 10% octu
- 400 ml wody
- 6 ziarenek ziela angielskiego
- 2 liście laurowe
- 6 łyżek oliwy
- sól
- pieprz

Przygotowanie:

Śledzie umyć i osuszyć, posolić i popieprzyć, obtoczyć w mące, smażyć na rozgrzanym tłuszczu z obu stron na złoty kolor, do garnka wlać ocet i wodę, dodać pokrojoną w plastry cebulę, liście laurowe i ziele angielskie, osolić, doprowadzić do wrzenia i gotować około 3 - 5 min,

ostudzić, usmażone filety przełożyć do szklanego naczynia, zalać marynatą, odstawić w chłodne miejsce na 24 godziny.

gmb

Kącik humoru

Antek uoskarżył Francika skuli uobrazy. Syndzia przy rozprawie we Sóndzie Powiatowym we Toszku: - Skuli czego czujecie sie uobrażyni?"

Antek:

- Francocy mie spierónowoł!
- No, no. Pierón u nos to niyma fest uobrażliwe słowo!
- Jak tak, to żegnej ty pierónski Syńdzio!

Prziloz Alojz do dochtora ze pyskym łopuchniyntym tak, aże jygo łoczów widać niy bóło.

Dochtor sie go pyto - Alojz, co sie stoło ze twojóm gymbóm?

Alojz mu na to łodpado - Paniy dochtorse łosa!!!

Co łuzóndliła? - pyto go dochtor

Niy, szwagjer jóm łopatóm zabjól.

- Panie Gajda, czy waszo baba je dóma?

- Niy, przed trzymi godzinami poszła na pjnyć minut do sómsiadki.

Jedyn chłop prziszło do Gogolina. Na dworcu idzie do kasy a pado:

- Dajóm mi wartko bilet, ja?

- Nale dokónd?

- A co wos to łóbchodzi kaj jada? - pado chłop.

Jedyn chop zasnoł przy łóglóndaniu meczu we telewizyjji.

Kole póncy budzi go baba:

- Stowy już je dwanoście!
- Kierzi tela naszczylali???

Jedyn chłop seblekoł sie i chcioł sie kómpać we Łodrze. Naroz zjawio sie policjant a obserwuje go. Jak sie już chłop blank seblek to policjant podchodzi bliży a pado:

- Sam niy wolno sie kómpać!

- No to po jakjumu mi tego wcześnij niy pedzieli, przeca widzieli że sie seblekóm?
- Bo seblekać sie wolno!

Roz spotkały sie dwie furmanki. A byli ci chłopci znajomkami.

- Kaj to jedziecie sąsiedzie? - pyto sie ten jeden.

- A dyc spytejcie o to konia!

- No ale chcieliście przecę na targ jechać? A to jest w drugą stronę!

- Toć prowda prawicie, ale będę sie to z koniem wadził?

Papież Franciszek: o pamięci i modlitwie za zmarłych

(2 listopada 2014) fragmenty

Wczoraj obchodziliśmy uroczystość Wszystkich Świętych, a dzisiaj liturgia zachęca nas do wspominania wiernych zmarłych. Te dwa wydarzenia są ściśle związane ze sobą, tak jak radość i łzy znajdują w Jezusie Chrystusie syntezę, będącą podstawą naszej wiary i naszej nadziei. Z jednej strony bowiem Kościół pielgrzymujący w dziejach raduje się z powodu wstawiennictwa świętych i błogosławionych, wspierających go w misji głoszenia Ewangelii; z drugiej zaś tak jak Jezus uczestniczy on w płaczu tych, którzy cierpią z powodu rozłąki z osobami im drogi, i tak jak On i dzięki Niemu rozbrzmiewa dziękczynieniem Ojcu za to, że wywołał nas od panowania grzechu i śmierci.

Wczoraj i dziś wiele osób odwiedza cmentarze, które są, jak mówi o tym samo to słowo - "miejscem odpoczynku", w oczekiwaniu na ostateczne przebudzenie. Miło jest pomyśleć, że to sam Jezus nas obudzi. Sam Jezus objawił, że śmierć ciała jest jakby sen, z którego On nas wybudzi. Z tą wiarą zatrzymujemy się - również duchowo - przy grobach naszych bliskich, tych, którzy nas kochali i czynili nam dobro. Ale dzisiaj jesteśmy wezwani, aby pamiętać o wszystkich - pamiętać o wszystkich - także tych, o których nikt nie pamięta. Pamiętajmy o ofiarach wojen i przemocy; o tak wielu "maluczkich" świata unicestwionych przez głód i nędzę. Pamiętajmy o tych bezimiennych, którzy spoczywają we wspólnych grobach. Wspominamy braci i siostry, zabitych dlatego, że byli chrześcijanami oraz tych którzy poświęcili swoje życie, aby służyć innym. Powierzmy Panu szczególnie tych, którzy nas opuścili w minionym roku.

Tradycja Kościoła zawsze zachęcała do modlitwy za zmarłych, w szczególności przez ofiarowanie za nich celebry eucharystycznej: jest ona najlepszą pomocą duchową, jaką możemy dać ich duszom, zwłaszcza tym najbardziej opuszczonym. Podstawą modlitwy za zmarłych jest komunika Ciała Mistycznego. Jak podkreśla Sobór Watykański II, "uznając w pełni tę komunię całego Mistycznego Ciała Jezusa Chrystusa, Kościół pielgrzymujący od zarania religii chrześcijańskiej czcił z wielkim pietyzmem pamięć zmarłych" (Lumen gentium, 50).

Wspomnienie zmarłych, troska o groby i modlitwy w intencji zmarłych są świadectwem ufnej nadziei, zakorzenionej w przekonaniu, że śmierć nie jest ostatnim słowem o ludzkim losie, ponieważ człowiek jest przeznaczony do nieskończonego życia, zakorzenionego i znajdującego swoje wypełnienie w Bogu.

Zwróćmy się do Boga z taką otwartością: "Boże nieskończonego miłosierdzia, powierzamy Twej niezmiernej dobroci tych, którzy pozostawili ten świat dla wieczności, gdzie oczekujesz na całą ludzkość, odkupioną bezcenną krwią Chrystusa, Twego Syna, zmarłego, aby odkupić nasze grzechy. Nie patrz, Panie, na tak wiele ubóstwa, nędzy i słabości ludzkich, gdy staniemy przed Twym sądem, aby zostać osądzonymi na szczęście lub na potępienie. Skieruj na nas swój miłosierny wzrok, pochodzący z łagodności Twego serca i pomóż nam wędrować drogą całkowitego oczyszczenia. Niech nikt z Twoich dzieci nie zostanie wtrącony do wiecznego ognia piekielnego, gdzie nie może już być skruchy. [...]

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmiałowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)